

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 4 grudnia 2020 r.
(OR. en)

13701/20

COTRA 21	JAI 1068
POLGEN 219	DIGIT 148
CFSP/PESC 1085	CYBER 266
WTO 349	TELECOM 251
RELEX 980	RECH 500
COHOM 104	ENV 777
SAN 451	CLIMA 330
COVID-19 51	SUSTDEV 176
WHO 9	ILO 5
ECOFIN 1119	MAR 156
FIN 926	ENER 479

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	4 grudnia 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	JOIN(2020) 22 final
Dotyczy:	WSPÓLNY KOMUNIKAT DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY EUROPEJSKIEJ I RADY Nowa agenda UE–USA na rzecz globalnych zmian

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument JOIN(2020) 22 final.

Załącznik: JOIN(2020) 22 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 2.12.2020 r.
JOIN(2020) 22 final

**WSPÓLNY KOMUNIKAT DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY
EUROPEJSKIEJ I RADY**

Nowa agenda UE–USA na rzecz globalnych zmian

Nowa agenda UE–USA na rzecz globalnych zmian

1. Wprowadzenie

Stosunki między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi są wyjątkowe i opierają się na **wspólnej historii oraz wspólnych wartościach i interesach**. Partnerstwo transatlantyckie zrodziło się z obietnicy wspólnego pokoju, postępu i dobrobytu. Po II wojnie światowej plan Marshalla pomógł odbudować społeczności i gospodarki Europy. Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) zapewniła nasze bezpieczeństwo zbiorowe. Europa i Stany Zjednoczone wspólnie pomogły opracować i zbudować wielostronny system oparty na zasadach, aby sprostać globalnym wyzwaniom. Dla ludzi po obu stronach Atlantyku więzi transatlantyckie są istotnym elementem naszych społeczeństw, tożsamości, gospodarek i życia osobistego.

Obecnie nasze połączone globalne wpływy i siła nie mają sobie równych. UE i Stany Zjednoczone mają prawie miliard mieszkańców i są dwoma największymi blokami zaawansowanych demokracji. Reprezentują około jednej trzeciej światowego PKB i handlu oraz 60 % bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Intensywność i otwartość transatlantyckiego handlu i inwestycji tworzy miliony miejsc pracy i kształtuje dużą część gospodarki światowej. Mamy możliwość ustanawiania przepisów i norm, które są powielane na całym świecie. Jesteśmy głównymi siłami napędowymi innowacji i światowymi potęgami pod względem badań naukowych, rozwijającymi technologie od sieci 5G po szczepionki.

Te połączone potęga i wpływy są niezbędne do umocowania globalnej współpracy w XXI wieku – czy to w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa, klimatu, handlu, technologii, czy też wielostronnego ładu opartego na zasadach. Nasze wspólne zaangażowanie jest niezbędne w świecie, w którym siły autorytarne dążą do obalenia demokracji, agresywne podmioty próbują destabilizować regiony i instytucje, a gospodarki zamknięte wykorzystują otwartość, na której polegają nasze społeczeństwa.

W czasie gdy ta potrzeba współpracy stała się ważniejsza niż kiedykolwiek przedtem, partnerstwo transatlantyckie wymaga utrzymania i odnowienia. W ostatnich latach nasze stosunki były wystawione na próbę wskutek przesunięć w geopolitycznym układzie sił, dwustronnych napięć i wycofywania się do polityki jednostronnej.

Zmiana administracji w Stanach Zjednoczonych, bardziej asertywna Europa oraz potrzeba ukształtowania rzeczywistości po wybuchu pandemii koronawirusa stanowią zbieg okoliczności, który daje historyczną – jedną na pokolenie – szansę stworzenia **nowej agendy transatlantyckiej na rzecz globalnej współpracy**, opierającej się na naszych wspólnych wartościach, interesach i globalnych wpływach. Powinna ona stać się filarem nowego światowego sojuszu partnerów o podobnych poglądach. Dzieje się to w momencie, gdy perspektywy i priorytety krajowych i międzynarodowych programów nowej administracji USA i Unii Europejskiej są ze sobą zbieżne.

Przystępując do określenia tej nowej agendy, nie powinniśmy nostalgicznie poszukiwać światowego porządku ubiegłych dziesięcioleci ani partnerstwa transatlantyckiego minionych

pokoleń. Stany Zjednoczone i UE zmieniły się, podobnie jak zmieniła się dynamika sił oraz realia geopolityczne i technologiczne.

Nie powinniśmy również wpadać w pułapkę fałszywych debat, których celem jest sprzeciwianie się silniejszej Europie i silniejszemu partnerstwu transatlantyckiemu. **Zjednoczona, sprawnie działająca i samodzielna UE jest dobra dla Europy, partnerstwa transatlantyckiego i systemu wielostronnego** – elementy te wzajemnie się wzmacniają, a nie wykluczają.

W tym właśnie duchu UE przedstawia propozycję nowej, przyszłościowej agendy transatlantyckiej na rzecz globalnej współpracy. Koncentruje się ona na obszarach, **w których nasze interesy są zbieżne, nasz wspólny wpływ można najlepiej wykorzystać i w których konieczne jest globalne przywództwo.**

Zasady przewodnie nowej agendy transatlantyckiej

- *Partnerstwo transatlantyckie powinno działać na rzecz rozwoju globalnych dóbr wspólnych, zapewniając solidną podstawę dla wzmocnionych wielostronnych działań i instytucji. Będzie ono zachęcało wszystkich partnerów o podobnych poglądach, aby przyłączyli się do niego.*
- *UE i Stany Zjednoczone powinny dążyć do realizacji wspólnych interesów i wykorzystywać wspólną siłę, aby osiągnąć wyniki w zakresie naszych strategicznych priorytetów.*
- *Powinniśmy zawsze szukać rozwiązań, które są zgodne z naszymi wspólnymi wartościami – **sprawiedliwością, otwartością i konkurencją** – również w przypadkach, w których występują różnice dwustronne.*

2. Wspólne działania na rzecz światowego zdrowia – COVID-19 i dalsza perspektywa

Nie ma innej dziedziny, w której istniałaby większa potrzeba globalnej współpracy w perspektywie krótkoterminowej, niż walka z wirusem, który nadal przynosi tragiczne skutki osobiste, społeczne i gospodarcze po obu stronach Atlantyku i na całym świecie. Wspólnym celem ludzkości jest ochrona życia i źródeł utrzymania oraz jak najszybsze ponowne otwarcie naszych gospodarek i społeczeństw.

Przezwycięzenie tej pandemii wymaga przywództwa, a UE od samego początku była siłą napędową globalnej reakcji. We współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia i społeczeństwem obywatelskim Unia Europejska zgromadziła 40 państw, aby zebrać ponad 16 mld EUR na **opracowanie i sprawiedliwą dystrybucję testów, metod leczenia i szczepionek** za pośrednictwem akceleratora dostępu do narzędzi walki z COVID-19 (ACT-A).

UE zachęca Stany Zjednoczone, by przyłączyły się do tej globalnej reakcji i jej filaru dotyczącego szczepionek – programu na rzecz globalnego dostępu do szczepionki przeciwko COVID-19 (COVAX). Ma on na celu zapewnienie sprawiedliwej dystrybucji bezpiecznych

szczepionek w ponad 180 państwach uczestniczących, niezależnie od tego, gdzie państwa te się znajdują i jakie mają możliwości finansowe. Jego celem jest dostarczenie do końca przyszłego roku dwóch miliardów dawek szczepionki przy zapewnieniu sprawiedliwego dostępu do nich krajom o niskim i średnim dochodzie. **Udział i wkład finansowy Stanów Zjednoczonych w COVAX** stanowiłby wyraźne przesłanie, pomógłby zniwelować lukę w finansowaniu i zwiększyłby nasze wspólne szanse powodzenia.

Biorąc pod uwagę fakt, że szczepienia ratują życie, UE i Stany Zjednoczone powinny również połączyć siły, aby utworzyć odporne, sprawiedliwe i **kompleksowe sieci logistyczne** na potrzeby dystrybucji szczepionek i środków medycznych na całym świecie. UE wzywa także Stany Zjednoczone do przyłączenia się do **inicjatywy na rzecz handlu i zdrowia** w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), aby niezwłocznie ułatwić handel podstawowymi środkami medycznymi i produktami z zakresu opieki zdrowotnej.

W dłuższej perspektywie UE i Stany Zjednoczone powinny wspólnie wyciągnąć wnioski z tej pandemii i ściślej współpracować w zakresie **zapobiegania, gotowości i reagowania**. Może to obejmować usprawnienie wymiany danych i wiedzy, udoskonalenie systemów wczesnego ostrzegania oraz gromadzenie kluczowego sprzętu medycznego. Unijne i amerykańskie agencje do spraw leków, zapobiegania chorobom i kontroli chorób oraz badań w dziedzinie biomedycyny powinny koordynować działania, aby zapewnić spójne stanowisko transatlantyckie i przepływ informacji.

W tym duchu UE proponuje współpracę w celu opracowania **podręcznika taktycznego** dotyczącego gotowości i reagowania na wypadek pandemii. Może to obejmować ścisłe dostosowanie planów gotowości, protokołów kryzysowych i specjalnych zasobów na potrzeby reagowania na przyszłe sytuacje wyjątkowe. UE jest również gotowa do współpracy ze Stanami Zjednoczonymi, aby **wzmocnić Światową Organizację Zdrowia**, jak również opracować i przedstawić **wspólną propozycję reform** mających na celu zwiększenie jej niezależności, przejrzystości, odpowiedzialności i skuteczności.

Poprawa światowej gotowości i reagowania na pandemię będzie jednym z priorytetów przyszłorocznego Globalnego Szczytu Zdrowotnego grupy G-20, którego współgospodarzami w ramach włoskiej prezydencji grupy G-20 będą premier Giuseppe Conte i przewodnicząca Ursula von der Leyen. UE z zadowoleniem przyjmuje wkład Stanów Zjednoczonych w przygotowania do tego szczytu.

Pierwsze kroki

- *UE i Stany Zjednoczone powinny zapewnić środki finansowe na potrzeby opracowania i sprawiedliwej globalnej dystrybucji **szczepionek, testów i metod leczenia** – począwszy od przystąpienia do inicjatyw ACT-A i COVAX.*
- *Opracowanie **podręcznika taktycznego dotyczącego gotowości i reagowania na wypadek pandemii** oraz intensyfikacja współpracy i wymiany danych między właściwymi agencjami unijnymi i amerykańskimi.*
- *Współpraca nad **ułatwieniem handlu podstawowymi środkami medycznymi** –*

począwszy od przyłączenia się do inicjatywy na rzecz handlu i zdrowia w ramach Światowej Organizacji Handlu.

- *Współpraca nad wzmocnieniem Światowej Organizacji Zdrowia, jak również opracowaniem i przedstawieniem wspólnej propozycji reform.*

3. Wspólne działania chroniące naszą planetę i dobrobyt

Zmiana klimatu i utrata różnorodności biologicznej są kluczowymi wyzwaniami naszych czasów. Wymagają one systemowych zmian w naszych gospodarkach oraz globalnej współpracy po obu brzegach Atlantyku i na całym świecie. Ze względu na Europejski Zielony Ład UE przoduje w tej dziedzinie. Jest to nasza nowa strategia wzrostu gospodarczego, skoncentrowana na ograniczaniu emisji przy jednoczesnym tworzeniu miejsc pracy. Dotyczy ona wszystkiego – jak produkujemy i konsumujemy, jak jemy i ogrzewamy oraz jak pracujemy i podróżujemy.

Naszym głównym celem jest doprowadzenie do tego, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu. Państwa na całym świecie – Korea Południowa, Republika Południowej Afryki, Chiny czy Japonia – zobowiązują się do osiągnięcia w przyszłości neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla. Podobne zobowiązanie ze strony Stanów Zjednoczonych oznaczałoby objęcie tym podejściem około dwóch trzecich światowej gospodarki i ponad połowy światowych emisji.

W tym duchu UE z dużym zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie prezydenta elekta Joego Bidena dotyczące ponownego przystąpienia do porozumienia paryskiego oraz ustanowienia ambitnego zaktualizowanego wkładu Stanów Zjednoczonych w ramach tego porozumienia.

Wspólne transatlantyckie zobowiązanie dotyczące realizacji scenariusza zeroemisyjności netto do 2050 r. sprawiłoby, że neutralność klimatyczna stałaby się nowym światowym punktem odniesienia w okresie poprzedzającym konferencję COP 26 – następną konferencję ONZ w sprawie zmiany klimatu, która odbędzie się w Glasgow w przyszłym roku.

Wraz ze swoimi partnerami UE i Stany Zjednoczone mogą poprowadzić świat w kierunku ekologicznej, konkurencyjnej i sprzyjającej włączeniu społecznemu gospodarki o obiegu zamkniętym. Będzie to wymagało inwestycji, innowacji oraz właściwych sygnałów cenowych. Dlatego właśnie powinniśmy ściśle współpracować w zakresie handlu uprawnieniami do emisji, ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych i opodatkowania. W szczególności przyszły **unijny mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂**, zgodny z zasadami WTO, którego celem jest zapobieganie ucieczce emisji gazów cieplarnianych, może stanowić okazję do wspólnej pracy nad opracowaniem globalnego wzorca takich środków.

Mogłoby to stanowić część szerszej **agendy transatlantyckiej dotyczącej ekologicznego handlu**, którą Komisja proponuje zainicjować w połowie 2021 r. i w ramach której można byłoby również wspólnie opracować inicjatywę handlową i klimatyczną na forum WTO.

Europa przoduje również w zrównoważonym finansowaniu zielonej transformacji i dąży do tego, by 30 % unijnego planu odbudowy, Next Generation EU, było finansowane za pośrednictwem zielonych obligacji. Wszyscy będziemy jednak musieli dołożyć większych starań, aby zaspokoić potrzeby pod względem inwestycji. UE i Stany Zjednoczone jako główne ośrodki finansowe i najwięksi regulatorzy są najlepiej przygotowane do kierowania tymi działaniami. **Współpraca transatlantycka w zakresie opracowywania ram regulacyjnych na rzecz zrównoważonego finansowania** ogromnie pomogłaby sektorowi prywatnemu dowiedzieć się, co zalicza się do zielonych inwestycji – podobnie jak unijna systematyka dotycząca zrównoważonego rozwoju.

To finansowanie prywatne będzie niezbędne dla inwestycji we właściwe technologie i zapewni naszym innowatorom i przedsiębiorstwom przewagę pioniera. UE i Stany Zjednoczone powinny wykorzystać swoje doświadczenie i wiedzę fachową poprzez zawarcie nowego **sojuszu na rzecz technologii ekologicznych**, aby utworzyć rynki pionierskie i współpracować nad technologiami czystymi i charakteryzującymi się obiegiem zamkniętym, takimi jak: odnawialne źródła energii, magazynowanie energii w ramach sieci elektroenergetycznej, baterie i akumulatory, czysty wodór, a także wychwytywanie, składowanie i utylizacja dwutlenku węgla. Uzupełniałoby to prace Rady ds. Energii UE – USA, zapewniałoby podatny grunt dla inwestycji transatlantyckich oraz wspomagałoby kraje partnerskie w wypełnianiu ich zobowiązań klimatycznych.

Musimy również skoncentrować nasze działania na ochronie przyrody i środowiska w szerszym ujęciu. Presja wywierana na przyrodę oraz dziką faunę i florę zagraża rozwojowi gospodarczemu świata i bezpieczeństwu żywnościowemu. Zwiększy ona również prawdopodobieństwo występowania w przyszłości chorób zakaźnych i pandemii oraz sprawi, że będą one groźniejsze. Następna **konferencja ONZ w sprawie różnorodności biologicznej** – COP 15 – która odbędzie się w Kunming (Chiny), będzie tak samo ważna dla przyrody, jak COP 21 była dla klimatu.

UE zachęca Stany Zjednoczone do przystąpienia do konwencji o różnorodności biologicznej. UE i Stany Zjednoczone powinny współpracować, aby zapewnić osiągnięcie ambitnego porozumienia, z myślą o **objęciu ochroną 30 % powierzchni lądów i 30 % powierzchni mórz i oceanów na świecie**. Wyraźnie zbieżne zobowiązania UE i Stanów Zjednoczonych miałyby kluczowe znaczenie dla osiągnięcia globalnego porozumienia odnośnie do tego celu.

UE i Stany Zjednoczone powinny również być **głównymi partnerami w walce z wylesianiem na świecie**, ograniczając produkcję i konsumpcję produktów przyczyniających się do wylesiania. Mogłoby to stanowić element nowej agendy dotyczącej ekologicznego handlu, a także umożliwić zbadanie sposobów współpracy w zakresie odbudowy zasobów przyrodniczych i ponownego zalesiania w UE i Stanach Zjednoczonych oraz na całym świecie.

W tym samym duchu musimy dołożyć więcej starań, by chronić nasze oceany jako naturalnych dostawców tlenu i regulatorów klimatu. UE przewodzi działaniom na rzecz opracowania solidniejszych globalnych ram w zakresie zwalczania odpadów morskich

i zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi. Ze względu na ryzyko, że do 2050 r. w naszych oceanach będzie więcej tworzyw sztucznych niż ryb, pilnie potrzebny jest **ogólnoświatowy traktat w sprawie tworzyw sztucznych**. Przed następnym Zgromadzeniem ONZ ds. Ochrony Środowiska UNEP UE zaprosi Stany Zjednoczone, aby przyłączyły się do tych wysiłków.

UE proponuje również współpracę ze Stanami Zjednoczonymi nad wynegocjowaniem porozumienia w sprawie wyznaczenia **chronionych obszarów morskich na Oceanie Południowym**, co byłoby jednym z największych aktów ochrony przyrody w historii.

Zielona rewolucja musi napędzać postęp społeczny, gospodarczy i technologiczny na całym świecie. W tym kontekście zasadnicze znaczenie będzie miał znaczący wkład UE i Stanów Zjednoczonych w zobowiązanie krajów rozwiniętych do mobilizowania wspólnie 100 mld USD rocznie do 2020 r. na działania w dziedzinie klimatu w krajach rozwijających się. Poprzez wspólne wsparcie musimy pomóc krajom rozwijającym się w osiągnięciu postępów w oparciu o najnowsze odkrycia naukowe i najlepsze dostępne technologie.

Pierwsze kroki

- *Skoordynowanie stanowisk i przeprowadzenie wysiłkom na rzecz **ambitnych globalnych porozumień** na przyszłorocznych przełomowych szczytach ONZ dotyczących klimatu i różnorodności biologicznej – począwszy od przyjęcia wspólnego zobowiązania do osiągnięcia zeroemisyjności netto do 2050 r.*
- *Zaproponowanie nowej **agendy transatlantycznej dotyczącej ekologicznego handlu**, która obejmowałaby inicjatywę handlową i klimatyczną na forum WTO oraz środki mające na celu zapobieganie **ucieczce emisji gazów cieplarnianych**.*
- *Ustanowienie transatlantycznego **sojuszu na rzecz technologii ekologicznych**, aby zapewnić większą współpracę w zakresie opracowywania technologii czystych i charakteryzujących się obiegiem zamkniętym oraz tworzenia rynków pionierskich.*
- *Wspólne opracowanie **globalnych ram regulacyjnych na rzecz zrównoważonego finansowania**, z wykorzystaniem doświadczenia uzyskanego przy opracowywaniu unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju.*
- *Wspólne starania na rzecz **walki z wylesianiem** i wzmocnienia **ochrony oceanów** – począwszy od wspólnych działań mających na celu zawarcie **ogólnoświatowego traktatu w sprawie tworzyw sztucznych** oraz wyznaczenie chronionych obszarów morskich na Oceanie Południowym.*

4. Wspólne działania w dziedzinie technologii, handlu i norm

Europa i Stany Zjednoczone reprezentują około jednej trzeciej światowego handlu, a normy, które ustanawiają, docierają do każdego zakątka świata. **Nasze wspólne wartości, takie jak: godność ludzka, prawa indywidualne i zasady demokracji**, czynią z nas naturalnych partnerów, którzy mogą wykorzystać szybki rozwój technologii i stawić czoła wyzwaniom

związanym z konkurencyjnymi systemami administracji cyfrowej. Daje nam to bezprecedensową szansę na ustanowienie **wspólnej agendy technologicznej UE–USA**.

Odzwierciedla to **rosnącą zbieżność poglądów** Europy i Stanów Zjednoczonych **na temat zarządzania technologiami** oraz fakt, że stoimy przed wspólnymi wyzwaniami związanymi z zarządzaniem transformacją cyfrową naszych gospodarek i społeczeństw. Wyzwania te obejmują infrastrukturę krytyczną, taką jak sieci 5G, 6G lub aktywa w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, które są niezbędne dla naszego bezpieczeństwa, suwerenności i dobrobytu, jak również dane, technologie i rolę platform internetowych.

W tym duchu UE i Stany Zjednoczone muszą **połączyć siły jako sojusznicy w obszarze technologii, aby kształtować technologie oraz ich wykorzystanie i otoczenie regulacyjne**. Dzięki wykorzystaniu naszych połączonych wpływów transatlantycka przestrzeń technologiczna powinna stanowić podstawę szerszej koalicji państw demokratycznych o podobnych poglądach, mających wspólną wizję zarządzania technologiami i wspólne zobowiązanie do jej obrony. W tym celu UE musi utrzymać obrany kierunek w odniesieniu do własnych celów i ambicji w dziedzinie technologii w ramach cyfrowej dekady Europy.

UE zaproponuje również Stanom Zjednoczonym wykorzystanie technologicznego przywództwa Europy, aby dążyć do bezpiecznej infrastruktury sieci 5G na całym świecie oraz rozpocząć dialog na temat sieci 6G. Powinien to być element szerszej współpracy na rzecz **bezpieczeństwa cyfrowego łańcucha dostaw**, prowadzonej na podstawie obiektywnych ocen ryzyka.

UE i Stany Zjednoczone mają również wspólny interes we współpracy w obszarach budowania zdolności w zakresie **cyberbezpieczeństwa**, orientacji sytuacyjnej i wymiany informacji. Koordynacja ta mogłaby również obejmować ewentualne środki ograniczające stosowane wobec domniemyanych atakujących z państw trzecich.

Jednocześnie musimy zacząć razem działać w sprawie sztucznej inteligencji, opierając się na naszym wspólnym przekonaniu o słuszności podejścia ukierunkowanego na człowieka i zajmując się kwestiami takimi jak rozpoznawanie twarzy. W tym duchu UE zaproponuje rozpoczęcie prac nad **transatlantyckim porozumieniem w sprawie sztucznej inteligencji**, aby opracować wzór dla norm regionalnych i światowych zgodnych z naszymi wartościami.

Musimy również otwarcie omawiać rozbieżne poglądy na temat zarządzania danymi i sposoby konstruktywnego przezwyciężenia tych różnic. UE i Stany Zjednoczone powinny zintensyfikować współpracę na szczeblu dwustronnym i wielostronnym mającą na celu promowanie konwergencji regulacyjnej i **ułatwianie swobodnego przepływu danych w duchu zaufania** wynikającego z wysokiego poziomu standardów i zabezpieczeń.

Potrzeba współpracy globalnej w obszarze technologii wykracza poza sprzęt czy oprogramowanie. Chodzi również o **nasze wartości, społeczeństwa i demokracje**. Po obu stronach Atlantyku narasta zgodne przekonanie, że platformy internetowe i giganci technologiczni wywołują problemy, które zagrażają naszym społeczeństwom i demokracjom,

zwłaszcza poprzez szkodliwe zachowania rynkowe, nielegalne treści lub wspomagane algorytmami propagowanie dezinformacji i nawoływania do nienawiści.

W tym duchu UE zaproponuje nowy **dialog transatlantycki dotyczący odpowiedzialności platform internetowych**, który byłby wzorem dla innych państw demokratycznych napotykających te same wyzwania. Powinniśmy również ściślej współpracować, aby w dalszym stopniu wzmacniać **współpracę między właściwymi organami w zakresie egzekwowania przepisów antymonopolowych na rynkach cyfrowych**.

Podobnie **sprawiedliwe opodatkowanie w gospodarce cyfrowej** wymaga innowacyjnych rozwiązań po obu stronach Atlantyku. Aby ukształtować sprawiedliwą i nowoczesną gospodarkę, w której rynek nagradza najlepsze innowacyjne pomysły, UE i Stany Zjednoczone powinny w zdecydowany sposób zobowiązać się do terminowego ukończenia dyskusji na temat globalnego rozwiązania w kontekście OECD i grupy G-20.

Poza kwestiami technologii UE i Stany Zjednoczone powinny odnowić zobowiązanie do **wzmacniania otwartego i sprawiedliwego handlu**, aby poprawić równość szans dzięki ustanowieniu wysokich standardów, zwiększeniu odporności krytycznych łańcuchów dostaw oraz podjęciu wyzwań związanych z protekcjonizmem i unilateralizmem.

Na początek powinny **wspólnie objąć przewodnictwo nad reformą WTO**, żeby była dostosowana do gospodarki XXI wieku i mogła reagować na aktualne realia oraz promować zrównoważoność i równe szanse. Pierwszym krokiem powinno być zakończenie procesu nominowania nowego dyrektora generalnego i zbadanie możliwości przywrócenia niezbędnej funkcji rozstrzygania sporów poprzez zreformowanie Organu Apelacyjnego. Należy zintensyfikować prace trójstronne między UE, Stanami Zjednoczonymi i Japonią, aby przygotować propozycje dotyczące kwestii równych szans. Powinniśmy również współpracować nad przyspieszeniem negocjacji WTO w sprawie handlu elektronicznego.

Jednocześnie powinniśmy **ułatwiać naszą dwustronną wymianę handlową i pogłębiać współpracę w zakresie ram regulacyjnych i norm**. W związku z globalnym spadkiem taryf celnych o dostępie do rynku przesądza właśnie zgodność z normami i przepisami. Choć UE i Stany Zjednoczone nadal są najbardziej wpływowymi regulatorami, stoją w obliczu rosnącej konkurencji pod względem norm ze strony podmiotów z państw trzecich. Tam gdzie obie strony się zgadzają, świat zazwyczaj idzie za ich przykładem. Dlatego też musimy reaktywować wnioski dotyczące współpracy między UE a Stanami Zjednoczonymi w zakresie norm i **ponownie zaangażować się w negocjacje dotyczące oceny zgodności**. W miarę możliwości UE i Stany Zjednoczone powinny systematycznie uzgadniać stanowiska w ramach międzynarodowych organów normalizacyjnych.

UE proponuje ustanowienie nowej **Rady UE–USA ds. Handlu i Technologii**. Jej celem będzie wspólne zmaksymalizowanie możliwości współpracy transatlantyckiej opartej na zasadach rynkowych, wzmocnienie naszego przywództwa w dziedzinie technologii i przemysłu oraz rozszerzenie dwustronnego handlu i inwestycji.

Rada będzie skupiała się na zmniejszaniu barier handlowych, opracowywaniu kompatybilnych norm i podejść regulacyjnych w odniesieniu do nowych technologii, zapewnianiu bezpieczeństwa krytycznych łańcuchów dostaw, pogłębianiu współpracy badawczej oraz promowaniu innowacyjności i uczciwej konkurencji.

W ramach tej struktury należy położyć nowy **wspólny nacisk na ochronę technologii krytycznych**. Potrzebujemy wzmocnionej współpracy w takich kwestiach, jak monitorowanie inwestycji, prawa własności intelektualnej, przymusowy transfer technologii i kontrola eksportu.

Jednocześnie musimy również ściśle współpracować nad **usunięciem dwustronnych przeszkód w handlu**, które osłabiają nasze partnerstwo strategiczne. Musimy pracować nad znalezieniem szybkich rozwiązań przez **skoncentrowanie się na wynegocjowanych rezultatach**, a jednocześnie przez uznanie odmiennych rodzajów podejścia. Obejmuje to bieżące starania mające doprowadzić do rozstrzygnięcia sporu między Boeingiem a Airbusem, jak również zniesienie nieuzasadnionych ograniczeń nałożonych na podstawie sekcji 232 lub innych decyzji jednostronnych.

Pierwsze kroki

- *UE i Stany Zjednoczone muszą ściśle współpracować nad **usunięciem dwustronnych przeszkód w handlu** w drodze wynegocjowanych rozwiązań, a także prowadzić starania związane z reformą WTO.*
- *Ustanowienie **nowej Rady UE–USA ds. Handlu i Technologii**, mającej zapewnić pomoc i ułatwienia w handlu, opracowywać kompatybilne normy i promować innowacje.*
- *UE i Stany Zjednoczone powinny rozpocząć **dialog transatlantycki na temat odpowiedzialności platform internetowych i gigantów technologicznych** – począwszy od współpracy nad znalezieniem globalnych rozwiązań w zakresie sprawiedliwego opodatkowania i zakłóceń na rynku w gospodarce cyfrowej.*
- *Opracowanie wspólnego podejścia transatlantyckiego do **ochrony technologii krytycznych w świetle** globalnych problemów gospodarczych oraz problemów związanych z bezpieczeństwem – począwszy od dyskusji na temat sieci 5G.*
- *Prace nad **porozumieniem w sprawie sztucznej inteligencji** i intensyfikacja współpracy, aby **ułatwić swobodny przepływ danych w duchu zaufania**.*
- *Odnowienie współpracy w dziedzinie **regulacji i norm** – zaczynając od wznowienia negocjacji dotyczących oceny zgodności i ujednolicenia stanowisk w ramach organów międzynarodowych.*

5. Wspólne działania na rzecz bezpieczniejszego, bardziej demokratycznego świata, w którym będzie panował większy dobrobyt

Zarówno UE, jak i Stany Zjednoczone są żywotnie zainteresowane **umacnianiem demokracji na całym świecie**. Z zadowoleniem przyjmujemy propozycję prezydenta elekta

Joeego Bidena dotyczącą zorganizowania szczytu na rzecz demokracji, przypadającą na czas, w którym za sprawą pandemii demokracja, swobody i wartości znajdują się pod większą presją.

UE jest gotowa wziąć pełny udział w **szczycie na rzecz demokracji**, zarówno przez realizację najnowszego Planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji, jak i przez współpracę ze Stanami Zjednoczonymi i partnerami międzynarodowymi, aby podjąć dalsze zobowiązania w zakresie zwalczania korupcji, autorytaryzmu i naruszeń praw człowieka na całym świecie. To z kolei powinno przyczynić się do wzmocnienia systemu wielostronnego – prawdziwego kręgosłupa społeczności międzynarodowej.

UE i Stany Zjednoczone rozpoczęły już współpracę na rzecz globalnego ożywienia gospodarczego w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz grup G-7 i G-20. Musimy zaprezentować wspólne przywództwo, aby wspierać innych na drodze do trwałej odbudowy – m.in. przez **restrukturyzację zadłużenia** – oraz wykorzystać nasze dotychczasowe dobre osiągnięcia w zakresie współpracy w dziedzinie pomocy humanitarnej. UE i Stany Zjednoczone powinny nadal wspierać i przyspieszać realizację **Agendy Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030**, uznając ją za wspólny priorytet.

W ramach globalnych wysiłków służących odbudowie, UE i Stany Zjednoczone powinny współpracować w zakresie **wspólnego propagowania i ochrony praw pracowniczych**. UE zaproponuje zintensyfikowanie współpracy transatlantyckiej, aby dążyć do przestrzegania na całym świecie odpowiednich konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Ścisłejsze partnerstwo w różnych obszarach geopolitycznych będzie także miało decydujące znaczenie dla wspierania wartości demokratycznych na całym świecie, a także stabilności, dobrobytu i rozwiązywania konfliktów, tak na całym świecie, jak i w poszczególnych regionach.

Dla UE **Chiny** są partnerem w negocjacjach dotyczących współpracy, konkurentem gospodarczym i rywalem systemowym. Podejście określone w komunikacie „UE–Chiny – perspektywa strategiczna” stanowi solidny plan działania mający na celu obronę naszych wspólnych interesów i wartości. Jako otwarte społeczeństwa demokratyczne i gospodarki rynkowe, UE i Stany Zjednoczone zgadzają się co do tego, że rosnąca asertywność Chin na arenie międzynarodowej stanowi wyzwanie strategiczne, nawet jeśli obie strony nie zawsze są zgodne co do najlepszego sposobu rozwiązania tego problemu. Nowy dialog UE i Stanów Zjednoczonych na temat Chin będzie kluczowym mechanizmem służącym realizacji interesów unijnych i amerykańskich, a także godzeniu dzielących nas różnic.

Zwrócenie przez UE większej uwagi na wyzwania i możliwości w **regionie Indo-Pacyfiku** pomoże pogłębić współpracę z partnerami o podobnych poglądach w tym regionie. Niezbędna będzie ścisła współpraca ze Stanami Zjednoczonymi, aby dostosować unijne i amerykańskie cele strategiczne i wspierać postępy w kierunku demokracji w Azji.

UE koncentruje się na pogłębianiu swojego sojuszu z **Afryką** jako równorzędnym partnerem. Unia jest nadal głównym inwestorem zagranicznym oraz partnerem w dziedzinie handlu, rozwoju, pomocy humanitarnej i bezpieczeństwa. Ścisła współpraca transatlantycka na rzecz propagowania demokracji i praw człowieka, integracji regionalnej i bezpieczeństwa regionalnego oraz zrównoważonego rozwoju na całym kontynencie może przynieść wiele korzyści.

UE i Stany Zjednoczone mają również wspólny interes strategiczny, jeżeli chodzi o **stabilizację i bezpieczeństwo na Bliskim Wschodzie, w Afryce Północnej i Sahelu**. Wiąże się to z potrzebą połączenia sił w celu zaradzenia problemom, jakimi są konflikty regionalne, rywalizacja o władzę i destabilizujące działania podmiotów zewnętrznych w tych regionach.

Powinniśmy blisko współpracować, aby określić warunki osiągnięcia znaczących postępów politycznych w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie, zwłaszcza poprzez wspólne działanie w ramach ożywionego kwartetu bliskowschodniego. UE będzie nadal zajmowała się kwestią bezpieczeństwa w **rejonie Zatoki Perskiej**, wspierając deeskalację oraz tworząc warunki dla budowy zaufania i dla integracyjnej architektury bezpieczeństwa. W centrum zainteresowania współpracy transatlantyckiej powinno pozostać osiągnięcie stabilności w Iraku i położenie kresu konfliktom w Syrii i Jemenie.

W **Libii** UE dąży do zintensyfikowania wspólnych wysiłków unijno-amerykańskich mających na celu wspomaganie rozwiązania, o którym decydują sami Libijczycy, przy wsparciu w postaci silnego przywództwa ONZ. Dalsza współpraca między UE a Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie promowania stabilności i rozwoju w **Sahelu** przyczyni się do ogólnej poprawy bezpieczeństwa w Afryce i Europie.

UE i Stany Zjednoczone muszą ponownie połączyć siły, aby utrzymać Wspólny kompleksowy plan działania, czyli **porozumienie jądrowe z Iranem**, zatwierdzone przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych w 2015 r.¹. Jest to kluczowy filar światowego systemu nieprolifracji, i musimy współpracować nad dalszymi osiągnięciami w jego ramach.

Zarówno UE, jak i Stany Zjednoczone zainwestowały ogromne środki w zapewnienie stabilności i pokoju w **Afganistanie**, i muszą teraz dopilnować, by utrzymano korzyści, jakie Afgańczycy osiągnęli w ostatnich latach, przez wspieranie wewnątrzafgańskiego procesu pokojowego i jego rezultatów.

W odniesieniu do **Rosji** współpraca transatlantycka będzie miała nadal kluczowe znaczenie, w szczególności w zakresie przestrzegania prawa międzynarodowego. Dotyczy to m.in. ochrony integralności terytorialnej i bezpieczeństwa energetycznego naszych partnerów wschodnich. **Ukraina** jest partnerem priorytetowym, w przypadku którego wsparcie ze strony Stanów Zjednoczonych jest niezbędne zarówno dla promowania bezpieczeństwa, jak i dla

¹ Rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2231 (2015).

wspólnego ambitnego programu reform. W odniesieniu do **Białorusi** jesteśmy gotowi zwiększyć wsparcie na potrzeby pokojowego przejścia do demokracji.

Europa otworzyła przed Bałkanami Zachodnimi perspektywę przystąpienia do UE. Niezbędne są dalsze partnerstwo UE i Stanów Zjednoczonych oraz ścisła koordynacja działań na **Bałkanach Zachodnich**, zwłaszcza w odniesieniu do wspieranego przez UE dialogu między Belgradem a Prisztiną. Musimy wspólnie wspierać pojednanie, poprawiać sprawowanie rządów i przyspieszać kluczowe reformy.

UE i Stany Zjednoczone mają również wspólny interes strategiczny, jeżeli chodzi o stabilizację i bezpieczeństwo we wschodnim regionie basenu Morza Śródziemnego. Powinniśmy dążyć do skoordynowanego podejścia w stosunkach z **Turcją**, m.in. przez zajęcie się aktualnymi wyzwaniami.

Ważne są kontakty z **Ameryką Łacińską i regionem Karaibów**, gdyż są one naszymi istotnymi sojusznikami na forach międzynarodowych. W tym kontekście powinniśmy też nadal koordynować opinie i stanowiska w odniesieniu do Wenezueli.

Wspólnie musimy dobrze wykorzystywać wszystkie dostępne narzędzia. W tym celu będziemy dążyli do **poprawy koordynacji w stosowaniu sankcji**, m.in. w ramach realizacji wspólnych celów, unikając jednocześnie niezamierzonych konsekwencji dla europejskich i amerykańskich interesów gospodarczych oraz jednostronnego stosowania sankcji eksterytorialnych.

Europa i Stany Zjednoczone stoją w obliczu rosnącej liczby poważnych zagrożeń ponadnarodowych, od zagrożeń hybrydowych i militarnych przez brutalny ekstremizm i globalny terroryzm aż po rozprzestrzenianie broni masowego rażenia. W ostatnich latach UE poczyniła bezprecedensowe postępy pod względem **współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności** – podjęła przełomowe inicjatywy mające na celu zaradzenie brakom w zdolnościach, a jednocześnie ustanowiła zachęty do zwiększenia wydatków na obronę i podziału obciążenia.

UE i Stany Zjednoczone powinny potwierdzić **wspólne zaangażowanie na rzecz bezpieczeństwa transatlantyckiego i międzynarodowego**. Większa rola UE w dziedzinie obronności, polegająca m.in. na wspieraniu inwestycji w rozwój zdolności, przyniesie korzyści NATO i współpracy transatlantyckiej. UE jest gotowa wypełniać swoje obowiązki, zwiększać swoją strategiczną autonomię i zapewniać lepszy podział obciążenia. Priorytety UE i NATO w zakresie zdolności powinny być w dużej mierze zbieżne.

Aby nadać ramy naszej współpracy, należy ustanowić zorganizowany **dialog UE–USA poświęcony kwestiom bezpieczeństwa i obrony**, który będzie oparty na kompleksowym podejściu do bezpieczeństwa i na wspólnej wizji strategicznej. Powinno to obejmować wymianę informacji na temat możliwości współpracy transatlantyckiej w kontekście odpowiednich inicjatyw w zakresie bezpieczeństwa i obrony, zarządzania kryzysowego, operacji wojskowych i dwustronnych kwestii bezpieczeństwa. W tym kontekście UE i Stany

Zjednoczone powinny pracować nad znaczącym usprawnieniem i zwiększeniem **wymiany informacji**. Równocześnie UE i Stany Zjednoczone powinny wspólnie promować **ambitny międzynarodowy program kontroli zbrojeń i rozbrojenia**.

Pierwsze kroki

- *UE jest gotowa wziąć pełny udział w **szczycie na rzecz demokracji**, zaproponowanym przez prezydenta elekta Joego Bidena, oraz podjąć wspólnie ze Stanami Zjednoczonymi zobowiązanie do zwalczania nasilającego się autorytaryzmu, naruszeń praw człowieka i korupcji.*
- *Koordinowanie reakcji na wspólne wyzwania w celu **promowania stabilności na całym świecie i w poszczególnych regionach** – począwszy od wzmocnienia polityki w krajach Partnerstwa Wschodniego i w regionie Morza Śródziemnego.*
- *Nasilenie wspólnego zaangażowania UE i Stanów Zjednoczonych na rzecz bezpieczeństwa transatlantyckiego i międzynarodowego – począwszy od ustanowienia nowego **dialogu UE–USA poświęconego kwestiom bezpieczeństwa i obrony**.*
- *UE i Stany Zjednoczone powinny połączyć siły, aby **wzmocnić system wielostronny** w oparciu o wspólne wartości.*

7. Podsumowanie

Komisja i Wysoki Przedstawiciel zwracają się do Rady Europejskiej o zatwierdzenie tego projektu i zaproponowanych w nim pierwszych kroków jako planu działania prowadzącego do nowej agendy transatlantyckiej na rzecz globalnej współpracy. Komisja i Wysoki Przedstawiciel/Wiceprzewodniczący będą ściśle współpracowali z Parlamentem Europejskim i Radą przy jego realizacji.

Tę ambitną i konkretną agendę należy zainicjować na **szczycie UE–USA**, zaplanowanym na pierwszą połowę 2021 r. Byłoby to wyraźnym sygnałem świadczącym o odnowieniu globalnego przywództwa i zaangażowania dwóch niezależnych, niezbędnych partnerów i sojuszników.

Silne partnerstwo transatlantyckie wzmacnia zarówno UE, jak i Stany Zjednoczone. Nadszedł czas, by powrócić do idei nowej agendy współpracy transatlantyckiej i globalnej na miarę współczesnego świata.